

Petra Hubbeling
heeft haar haren
afgeschoren en
is nu monnik.

FOTO'S SHOCY
CAREMAN &
LUCY LAMBRIEX

AD za. 15 oktober 2011

Petra (50) zoekt geluk in het kale bestaan

VIANEN • Ooit was ze getrouwd, directeur bij een grote uitgever, welgesteld en in het bezit van een kapitale stadsboerderij midden in het land. Gisteren liet Petra Hubbeling haar blonde lokken afknippen en werd ze tot boeddhistisch monnik gewijd. Ze geeft haar bezittingen weg, verkoopt haar huis in Vianen en gaat zwerven en in kloosters wonen. „Voor mij is het een logische stap op het pad dat ik al bewandel.”

IVAR PENRIS

‘Je bent pas echt gelukkig als de hemel het dak van je huis kan zijn.’ Tien jaar geleden las Hubbeling (50) die zin in het dagboek van de joodse Ety Hillesum, die in concentratiekamp Auschwitz stierf. „Dat zinnetje is altijd door mijn hoofd blijven spoken. Alle stoplichten staan nu op groen: ik heb geen partner, geen kinderen, ik ben gezond en ik doe het vrijwillig. Nu kán het dus nog.”

Zelf vindt ze haar stap niet echt rigoureuze, zegt ze nuchter en schouderophalend. „Het past gewoon in het plaatje van mijn leven en ik kan altijd nog terug!”

De grote ommekeer in haar leven kwam toen ze vorig jaar meedeed aan *A Year to Live*, dat door het NCRV-programma *Altijd Wat* werd gevolgd. Het project werd afgeblazen door veel negatieve reacties en slechts één deel is uitgezonden, maar Hubbeling bleef zich afvragen wat ze zou doen als ze nog maar een jaar te leven zou hebben. „Ik realiseerde me toen dat ik bijna 50 was en niet meer wilde doen waar ik niet gelukkig van werd. Daarom vond ik dat ik nu deze stap moet zetten.” Haar kapitale stadsboerderij (vraagprijs 749.000 euro) in het

oude centrum van Vianen staat inmiddels te koop en haar bezittingen verkoopt ze of geeft ze weg. Als het huis aan de man is gebracht, wil ze gaan zwerven, door Nederland, door de wereld en soms tijdelijk in boeddhistische kloosters wonen.

„Ik ga niet met wat schamele bezittingen over straat zwerven. Ik wil op huizen gaan passen van mensen die op vakantie zijn, liefst als er wat dieren in huis zijn. En liefst een huis op Bali met een zwembad!” voegt ze er schaterend aan toe. „En dan om de zoveel tijd steeds enkele maanden in een klooster in retraite. Ach,

ik zie wel wat er allemaal op mijn pad komt.”

Werknemers van Elsevier Congressen zullen in het verhaal van Hubbeling weinig meer herkennen van de zakenvrouw die tot zes jaar geleden hun directeur was. „Ik was een echte control freak, maar dankzij het boeddhisme weet ik nu dat het geen zin heeft overall invloed op proberen te hebben. Het gebeurt zoals het gebeurt. Zo kijk ik nu ook naar mijn toekomst.”

WENDING

Hubbelings leven kreeg de eerste drastische wending toen het in 2000 tot een breuk kwam met haar echtgenoot na een relatie van twintig jaar. „Ik had het helemaal gemaakt: een man, een huis, een goede baan... en toch ging het fout. Wat maakte het dat ik zo succesvol was, maar mijn huwelijk niet kon redden? Toen ben ik aan een zoektocht begonnen en kwam ik uit bij het boeddhisme. Ik leerde mijn eigen verantwoordelijkheid nemen. Daardoor kon ik ook niet meer werken bij een beursgenoteerde onderneming, waar alles om geld draait. Terwijl er in de top enorme bonussen werden uitgedeeld, moest ik mensen ontslaan. Dat trok ik niet meer en dus nam ik in 2007 ontslag.”

Toch nam ze naar eigen zeggen ook weer niet haar verantwoordelijkheid door wéér te kiezen voor zekerheid en de veiligheid van een inkomen uit een eigen bemiddelingsbureau. „Toen ik voor dat project *A Year to Live* weer goed over mezelf en mijn toekomst moest gaan nadenken, merkte ik dat ik wel dènk dat ik gelukkig ben, maar dat ik het pas zeker weet als ik ook uitvoer wat ik echt wil. Het is vanuit een mooi huis namelijk makkelijk roepen dat

de hemel het dak van je huis is.”

Ze verdwijnt zeker niet helemaal uit beeld van de ‘gewone’ maatschappij, want ze gaat door met haar meditatie-ochtenden die ze thuis hield (‘daar huur ik dan wel een ruimte voor’) en gaat op de Hogeschool Utrecht lesgeven in *business-spiritualiteit*. Als ze haar huis heeft verkocht, heeft ze voldoende financiële middelen om niet als een armoedzaaier op straat te gaan leven. „Maar ik ben ook niet materialistisch ingesteld, geef niks om merkartikelen en kan heel lang doen met heel weinig geld.”

Gisteren werd ze tot monnik gewijd en raakte de blonde haar lange haren kwijt. „Ach, het is maar haar!” zegt ze luchtig.

Petra Hubbeling

‘Het past gewoon in het plaatje van mijn leven’

„Dat klinkt simpel, want het hoort inderdaad wel bij mijn vrouwelijkheid. Ach, als ik nu een beetje op Sinead O’Connor lijk, dan teken ik daarvoor. En als ik weer tegen iemand aanloop die mijn partner zou kunnen worden, moet-ie me maar nemen zoals ik ben. Als hij dat kale hoofd een struikelblok vindt, past hij ook niet bij me. En als er wel iemand echt bij me lijkt te passen, dan springt er weer een stoplicht op rood en ziet de wereld er weer heel anders uit. Ik neem het leven voortaan zoals het komt. Ik laat me leiden door wat er op mijn pad komt.”